

TJEN FOLKET

MEDLEMSBLAD FOR MARXIST-LENINISTISKE STUDIE- OG ARBEIDSGRUPPER

M-L-GRUPPENE

Pris kr. 1,00

Nr. 1/71

=====

De undertrykte folk og nasjoner må ikke sette sitt håp om frigjøring til imperialismens og dens lakeiers "fornuft". De kan bare seire ved å styrke sin enhet og iherdig fortsette sin kamp.

X X X X

Kommunister bør arbeide i samsvar med alle progressive elementer utafor partiet og anstrenge seg for å forene hele folket for å avskaffe alt som ikke er ønskelig.

- Mao Tsetung

TEKST FOR VELT

AKP-Partiet har i mange år vært en viktig del av norsk politikk. Partiet har vært med på å bygge opp landet og har vært en viktig del av den norske identiteten. I dag er AKP-Partiet fortsatt en viktig del av norsk politikk, og vi ser fram til å fortsette å bygge opp landet og å være en viktig del av den norske identiteten.

Tom side

1972-1974

1974-1976

1976-1978

1978-1980

1980-1982

1982-1984

1984-1986

- 3 -

LEDER :

Kamerater, kampen mot EEC og dyrtida vil stå sentralt for det arbeidende folket i tida framover. Dette første nummeret av TJEN FOLKET i 1971 legger fram marxist-leninistenes grunnleggende teser for denne kampen. ML-gruppenes medlemmer og sympatisører må gjøre seg fullt ut fortrolig med disse tesene, slik at de kan bli lagt til grunn for vårt arbeid.

ÅTTE GRUNNLEGGENDE TESER FOR MARXIST-LENINISTENES DELTAKELSE I KAMPEN MOT EEC er utarbeida av SUF(m-l)s sentrale ledelse. Tesene er grundig diskutert mellom SUF(m-l)s SKAU og SL/AU. SL/AU har slutta seg til disse tesene som rettesnor for ML-grupperes arbeid på dette området.

X X X

Svenske "venstre"opportunistiske krefter, som ser som si fremste oppgave å bekjempe marxist-leninistene innafor KFML, har gjort tilnærmelsesforsøk overfor norske marxist-leninister. Til orientering er vedlagt en redegjørelse fra SUF(m-l).

ÅTTE GRUNNLEGGENDE TESER FOR MARXIST-LENINISTENES DELTAKELSE I KAMPEN MOT EEC.

1. Kampen mot EEC vil bli langvarig og sentral i flere år.
2. Situasjonen er gunstig. Folket er alt mobilisert i stor målestokk. Det er kraftige motsigelser blant kapitalistene både nasjonalt og internasjonalt. Utfallet er ikke gitt - det nytter å kjempe.
3. Reis parolen " Enhet i kampen ".
4. Parolen om kamp mot EEC/dyrtid er riktig og har hatt stor gjennomslagskraft.
5. Maksimumsprogrammet i EEC-arbeidet må utvikles ut fra Formann Maos erklæring av 20.mai 1970.
6. Det nasjonale spørsmål må forklares ut fra sitt klasseinnhold.
7. Byråkratisme og skrekk for massene er i dag den største hindringa for utbygging av fronten.
8. Partibygginga styrker EEC-arbeidet - EEC-arbeidet styrker partibygginga.

Kommentarer til tesene:

1. Kampen vil bli langvarig. Aksjonsdagen 2.12 var bare et høydepunkt i bevegelsens første, oppbyggende fase. Motsigelsene i fiendens leir gjør at det kan ta lang tid før monopolkapitalens representanter er klare til å forsøke en formell innmelding. Om monopolistene hindres i første omgang, vil de sjølsagt komme tilbake med sine angrep på folket. Dessuten vil kampen mot EEC ikke være slutt sjøl om borgerskapet underskriver en avtale. Kampen vil om nødvendig fortsette innafor EEC.

Dette tids-perspektivet sier oss at vi har store oppgaver foran oss og at fronten må bygges opp solid og tålmodig. Alle ideer om å ville "snekre sammen" en komite i all hast bare for å ha oppfylt direktivene, står i motstrid til de krav kampen stiller.

2. Situasjonen er gunstig. Et flertall av folket er motstandere av EEC-medlemskap. Denne motstanden brer seg langt inn i de borgerlige partienes rekker. Dette betyr at det er mulig å reise en svært brei aksjonsenhet i alle lag av folket, og at det blir stadig vanskeligere for borgerskapet å gå inn i EEC.

Det oppsvinget i motstanden vi har sett allerede i høst, viser oss at det er mulig å reise folkemassene til kamp mot EEC. Vi vil derfor markere oss sterkt mot alle ideer om at utfallet er gitt på forhånd. En sånn ide betyr å redusere folket til passive tilskuere, og står i direkte motstrid til Formann Maos lære om at "Folket og bare folket er den drivkraft som skaper verdenshistoria." Kamerater som trur de har "mobilisert massene" bare de har samla 15 eller 50 mann til en komite i et distrikt der det bor mange hundre eller tusen folk, er sørgelig på villspor. De har bare tatt det første og nødvendige skritt på veien. Som Formann Mao sier i 20.mai-erklæringa: "Utallige kjensgjerninger beviser at en rettferdig sak får sterk støtte, mens en urettferdig sak får liten støtte. "

3. Vår oppgave må være å samle alle som er mot EEC til felles kamp. Innafor EEC-motstandernes rekker fins det et lite mindretall som står steilt på en borgerlig linje. Det er sjølsagt riktig å gå mot denne borgerlig-parlamentariske linja. Men dette er ikke nok. Vi må stille konkrete og rimelige enhets-forslag overfor alle deler av Folkebevegelsen. Særskilt viktig er det sjølsagt å skape enhet på grunnplanet. Men det betyr ikke at vi skal unnlate å stille enhets-forslag til ledelsen. Dersom ledelsen går med på forslaga og virkelig mobiliserer organisasjonen i en felles demonstrasjon el.l., er det bare til

beste for folket. Dersom de avviser rimelige enhetsforslag, vel så må de kritiseres på det grunnlaget. Dersom de er villige til enhet i dag, men forråder denne enheten i morgen, så vil de feies til side når massene går til kamp.

I tråd med denne linja vil vi også understreke at det organisatoriske spørsmålet er et taktisk spørsmål. På steder der det evt. finnes en lokalavdeling av FB men ingen arbeiderkomite, kan det være riktig å arbeide innfor FB. Dette må i tilfelle avgjøres i samråd med sentrale organer.

4. Samtidig som vi er fleksible i taktikken, står vi fast på prinsippet om at kampen mot EEC må utvikles gjennom kamp mot alle EEC-fremmende tiltak. I dag er den viktigste forberedelsen dyrtida. Dyrtida rammer alle lag av det arbeidende folket: proletariatet, småbrukere og fiskere (bl.a. intensivert strukturrasjonalisering), handlende og til og med lavere lag av mellom-borgerskapet. Dyrtidslinja gir et utmerket utgangspunkt for enhet i hele folket.

At FB's ledelse, som ikke er villige til å ta opp dyrtida og rette kampen mot kapitalistene, kan briske seg med mange medlemmer, må ikke få oss til å tru at dyrtidslinja står svakt i massene. Det er et faktum at store deler av FB's medlemmer er enig med arbeiderkomiteen. Uttalelser fra fagforeninger (og nå seinest fra SF) viser dette klart. Kampen mot EEC vil utvilsomt styrkes hvis vi holder fast på dyrtids-parola og propagerer den enda bedre.

"Vi må ha tiltro til massene, og vi må ha tiltro til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting."

-Mao Tsetung-

5. Mao oppsummerer 20.mai-erklæringa i denne parola:

"Verdens folk, foren dere og nedkjemp den amerikanske imperialismen og dens lakeier."

Vi må sette kampen mot EEC i sammenheng med den kampen a alle verdens folk fører. Det betyr bl.a. at vi i propagandaen må forklare de vest-tyske militaristenes rolle som USA-imperialismens nærmeste forbundsfeller på det europeiske kontinentet, (se f.eks. KK 1/71, baksida). Hvis vi unnlater det, betyr det en svekkelse av den verdensomspennende fronten mot imperialismen.

6. Det nasjonale spørsmål må ses i denne sammenhengen.

Kampen mot en uthuling av suvereniteten er den norske arbeiderklassens kamp mot direkte og indirekte imperialistisk undertrykkelse. De norske kapitalistene har felles interesse med de utenlandske av undertrykke og utbytte folket i Norge.

Da de tyske imperialistene gikk til fullstendig, militært angrep på den norske suvereniteten i 1940, var det mulig å samle et flertall av alle klasser til et forsvar av sjølstyret. Da var kanskje en parole som "Nordmenn skal rå i Norge" riktig. I dag bidrar den bare til å forkludre. Hovedmotsigelsen i Norge går mellom det arbeidende folket og kapitalistene.

7. "Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid" er en ledende initiativ-komite som tar sikte på å bygge opp en enhetsfront mot EEC. Vi må se det som en sentral oppgave å ta del i dette arbeidet. Noen steder har arbeidet alt kommet langt, men andre steder blir utbygginga av fronten hemma av sektersk byråkratisme og manglende tiltru til massene fra vår side. Å "organisere aksjonskomiteer som man organiserer sympsirkler" er å undervurdere massene. Grunnorganisasjonene må gjennom en grundig og konkret analyse av de lokale forholda dristig utvikle nye metoder i dette arbeidet.

8. Formann Mao lærer oss at "partiet må bygges i kamp". Å kaste kreftene inn i et bredt og omfattende EEC-arbeid er idag den beste forutsetninga for å fostre et stort antall nye kommunister. Samtidig representerer fostringa av nye revolusjonære, bygginga av partiet, sjølsagt en viktig og nødvendig styrking av folkets kamp. Å benekte det ville være å benekte læren om kommunistenes ledende rolle og nødvendigheten av partiet.

EKSTRANUMMER AV BOLSJEVIK

JANUAR * 1971

INNHOOLD :

- * Innledning fra AU side 1
- * Til informasjon om kampene mellom det svenske KFML/Clarte og Baude-gruppa side 2
- * Rapport fra en lokalavdeling om besøk fra representant for Baude-gruppa side 10
- * Eksempler på Baudegruppas interne og eksterne utkjør mot KFML/Clarte side 14

Vær på vakt mot det internasjonale fraksjonsmakeriet til Baude-gruppa i Goteborg!

Vi bringer her ^{bl.a} en rapport fra kameratene i et lokallag om et møte de har hatt med folk som på et tidlig tidspunkt ga seg ut som KFML'ere og clarteister. Det viste seg imidlertid at de var representanter fra Baude-gruppa i Goteborg som var ute etter å ødelegge det kameratslige forholdet mellom SUF(m-l) og KFML/Clarte, og ønsket å skape en liknende splittelse i den norske ml-bevegelsen som den de har provosert fram i Sverige.

Vi publiserer denne rapporten for at kameratene skal få et innblikk i Baude-gruppas intrigemakeri. På den måten vil alle kunne "kjenne lusa på gangen" om de sjøl skulle støtte på slike folk.

Baude-gruppa har i et brev til Klassekampen beskyldt avisa for å begå brudd på den proletariske internasjonalismen ved å bringe intervjuet med Nils Holmberg. Vi mener at det ikke er vi, men de som bryter med den proletariske internasjonalismen og opptrer som internasjonale fraksjonsmakere. Slikt undergravingsarbeidet har vi bare avsky til overs for. Hermed er alene advart mot disse folkene. Seinere vil vi bringe mer materiell som viser at Baude-gruppa fører ei linje som står i motstrid til alt forbundet står for. Et visst innblikk kan kameratene likevel få alt nå ved å studere denne rapporten.

Kameratslig hilsen

AU ved PS.

TIL INFORMASJON OM KAMPENE MELLOM DET SVENSKE KFML-CLARTE OG BAUDE-GRUPPA.

Hva har skjedd i Sverige?

Umiddelbart etter valget høsten 1970 førte motsigelser i den svenske m-l-bevegelsen til at en gruppe sprengte seg ut. Leder er tidligere ledende medlem av KFML, Frank Baude, og gruppas sterkeste støttepunkt er flertallet i den tidligere Göteborgsavdelinga av KFML; gruppa omfatter anslagsvis et sted rundt 150 personer i Göteborg og kanskje like mange i resten av Sverige.

På grunnlag av flertallet i Göteborg og noen få andre tidligere KFML-avdelinger, mindretall andre steder og enkelte arbeidsgrupper av KFML-sympatisører, har Baude-gruppa opprettet "sitt eget KFML": "KFML(revolusjonært)". På samme måte har den opprettet "sitt eget Clarté": "Clarté(m-l)" med sentrum i den tidligere Göteborgsavdelinga av Clarté. "KFML(r)" utgir den agitatoriske avisa "Proletøren" og det teoretiske organet "Klasskampen".

KFML har vokst meget sterkt - særlig i antall organiserte sympatisører - gjennom valgkampen 1970. Det er ingen tvil om at det store flertallet blant KFMLs medlemmer og sympatisører har avvist Baude-gruppas linje og fortsatt arbeider for KFML.

Motsigelsene i KFML har vært kjent for kamerater i den norske m-l-rørsla gjennom mesteparten av 1970. Den blei ette sterkt skjerpet i sommer og tidlig på høsten, da Baude åpent kalte KFML-ledelsen for "revisjonistisk", nektet å ta opp nye medlemmer i Göteborg KFML som støttet KFML-ledelsens linje, begynte å utgi "Klasskampen" med angrep på KFMLs linje og proklamerte Göteborg som KFMLs "ledende proletære sentrum".

Baudes gruppe avviste å slutte med fraksjonell virksomhet og gå med på at debatten skulle kjøres ut gjennom KFMLs vanlige kanaler. Isteden innkaltes en konferanse av "de revolusjonære i KFML" som valgte sin egen "sentralkomitè" med Baude som formann. Følgen var brudd. Baude-gruppa hevder at brudd var nødvendig ettersom KFMLs ledelse ikke ville tillate at avvikende syn kom fram. Påstanden er tvilsom, ettersom KFML har svart på angrepene med å sende ut (foreløpig to) hefter "informasjon fra KFML" og i tillegg til dette også trykket opp (med kommentarer) Baude-gruppas eget skrift, KLASSKAMPEN, til offentlig spredning.

1.

SUF(m-l)s SK har lenge vært tilbakeholdende med å ta opp spørsmålet om m-l-bevegelsen i Sverige. Vi har sett dette som innblanding i de indre anliggender til bevegelsen i ett annet land.

Nå er det imidlertid to grunner til at det er blitt absolutt nødvendig å ta opp og avvise Baude-gruppas politikk også i Norge. Den første grunnen er at Baude-gruppa sprer en lang rekke feilaktige synspunkter, som ikke bare strider mot svensk KFMLs linje, men som også klart strider mot m-l-rørslas linje i Norge gjennom flere år. Den andre grunnen er at Baude-gruppas folk nå begynner å blande seg inn i den norske m-l-bevegelsens anliggender, søker å finne folk som vil spre dens feilaktige synspunkter, vil angripe SUF(m-l)s ledelse osv. Disse fremstøtene kan vi ikke stille oss nøytrale overfor. De må slås resolutt tilbake.

Hvor skiller Baude-gruppas syn seg fra den norske m-l-rørslas?

Baude-gruppa retter harde angrep mot KFML og Clarté. Det får være våre svenske kameraters sak å tilbakevise disse angrepene. Det er de også fullt ut istand til, noe norske kamerater lett kan overbevise seg om ved å lese svensk materiale.

For oss er hovedsaka å peke på endel punkter der Baude-gruppas linje grunnleggende avviker fra vår. Ut fra dette vil vi vise hvorfor disse synspunktene er uforenlige med den norske m-l-rørslas linje og praksis og må avvises når de dukker opp i Norge. Lista er ikke fullstendig, og heller ikke grundig systematisert. Den tar med det som springer i øynene ved første gangs gjennomlesning av Baude-gruppas og annet svensk materiale.

DE FORENTE FNL-GRUPPENE (DFEG). Baude-gruppa hevder at KFML skulle gått inn for å få DFEG (svarer til SOLKOM) til å støtte KFML i valget. Dette fordi KFML var det eneste konsekvent anti-imperialistiske alternativet i valget.

Det er klart at dersom vi fikk gjennom at Solkom skulle støtte de norske m-l-organisasjonene i valg, så ville det på det nåværende tidspunkt rette et kraftig slag mot SOLKOM. De fleste av SOLKOMs ikke-m-l-medlemmer ville falle fra, og det ville bli lett for ledelsen i de småborgerlige opportunistorganisasjonene å kvele medlemmenes stadig sterkere støtte for SOLKOM. "Vietnam-bevegelsen" som er politisk og organisatorisk bankerott, ville få sjansen til et oppsving. Et slikt tiltak ville være til hjelp for de norske revolusjonærene og folket i Norge og Vietnam, og ville gjøre det lettere for opportunistene og USA-imper-

RØD FRONT 1.mai. Baude-gruppa angriper KFML fordi småborgerlig-opportunistiske organisasjoner for ungdom som ungliberalerne, senterungdommen osv. blei innbudt til å delta i Rød Front 1.mai, ettersom disse organisasjoner er "borgerlige" og 1.mai er "arbeiderklassens høytidsdag". KFML blei ikke angrepet fordi sosialdemokratene ungdom og den nå sammenfalte revisjonistungsorganisasjonen VUF blei innbudt.

Den norske m-l-rørsle har alltid innbudt tilsvarende organisasjoner til Rød Front 1.mai. Prinsipielt ser vi det som opportuniste å gjøre noe skille mellom f.eks. "arbeiderungsorganisasjonen" AUF og den "borgerlige" Unge Venstre. For oss er nemlig begge disse organisasjonene småborgerlig-opportunistiske, og skal det skilles, må vi innrømme at det tilmed hender at UV tar bedre standpunkter enn AUF, -f.eks. når det gjelder Vietnamarbeidet. Vi foretrekker også langt den "borgerlige" senterungdommen framfor sosial-imperialismens agenter i ledelsen for KU. Hvem i Norge legger stor vekt på skillet "arbeiderpartier"/"borgerlige"? Revisjonistene i NKP og høyresosialdemokratene i DNA! De revolusjonære derimot, ser ingen prinsipiell forskjell på politikken til en "arbeider" (DNA) regjering og en annen borgerlig regjering. Baude-gruppa deler altså her DNAs syn på skillene i det politiske livet, og ikke marxist-leninistenes.

Vi innbyr UV og SU fordi vi mener medlemmene i disse organisasjonene hører til folket, lik som medlemmene i AUF, SFu og tilmed KU. Om medlemmene tvinger gjennom at de går med, svekker det ledelsens grep over medlemmer og tilhengere og gjør det vanskeligere for dem å beholde kontrollen. Om vi ikke inviterte den, ville det bli lettere å være pamp i de småborgerlige organisasjonene, ikke vanskeligere.

SPØRSMÅLET OM POLITISTREIK. Baude-gruppa hevda at KFML ikke måtte støtte svenske politinenn dersom de streika for lønnskrav. Dette fordi politiet er endel av borgerskapets voldsapparat, og dette voldsapparatet vil bli styrket dersom politifolk får bedre lønn.

Vi ville utvilsomt støtte norske politifolk i streik for lønn. Historiske erfaringer såvel fra Norge som andre steder viser at herskerklassen er svært sårbar overfor kamper i politiet, nettopp nettopp fordi politiet er så sentral en del av voldsapparatet. Streiker fra politiet vil derfor ofte bli møtt med stor kraft. Lenin gir oss streng beskjed om å utnytte sjøl de minste og mest ubetydelige splittelser i motstanderens leir. At dette kan ha stor betydning så vi i praksis i Frankrike i 1968, da de Gaulle ikke kunne sette inn det vanlige politiet mot folket, men måtte bygge helt på opprørspolitiet CRS. Forøvrig har FNL gjentatte ganger nyttet taktikken med å støtte de vietnamesiske Quislingstyrkenes lønnskrav!

SIKKERHETEN OG DEN FAGLIGE KAMPEN. Baude-gruppas organ "Proletaren" har bilder av faglige medlemmer av gruppa med navn og arbeidssted og opplysninger om at de "leder kampen". "Proletaren" oppfordrer også streikekomiteer til å ta kontakt med gruppa. Baude-gruppa valgte en såkalt "hemmelig" sentralkomite, men sa seinere at dette bare var fordi enkelte av medlemmene ikke var ekskludert fra KFML. I samtaler med SUF(m-l)ere sa medlemmer av Baude-gruppa at de norske marxist-leninistene har en feilaktig sikkerhetspolitikk, ettersom vi er redde for borgerskapet, noe de ikke er.

Alle de største og viktigste arbeidskampene som seiret i Norge i 1970 blei leda av m-l-rørsle. Dette hadde vært umulig dersom kapitalistene hadde hatt oversikt over våre kadre og visst hvordan våre forbindelser med streikeledelsen foregikk. Arbeidsgiverforeninga har nå gitt muntlig beskjed om at SUF(m-l)ere og andre progressive bør avskjediges om mulig. Når folka fra Baude-gruppa ikke forstår dette, viser det bare at vi virkelig betyr noe i den faglige kampen, noe de ikke gjør. Så skjerpet som situasjonen er blitt på norske arbeidsplasser etter et års framgang for m-l-rørsle, er det klart at kapitalistene ville glede seg om vi tok over Baude-gruppas feilaktige sikkerhetspolitiske linje.

SPØRSMÅL OM DAGSKRAV I VALGET. Baude-gruppa har tatt avstand fra parolen "fri streikerett" fordi den "kan gi illusjoner om at fri streikerett er mulig under kapitalismen". Baude har tatt avstand fra at parolen "Bort med moms" og "Anerkjenn PRR" blei brukt i valgkampen og karakterisert det som "godtkjøpssosialisme" og "ikke den dialektiske materialismen". (NB: Baude-gruppa tok ikke avstand fra at KFML deltok i valget.)

Vi vil understreke at hadde den norske ml-røsla hatt et slikt syn ville mange av våre største seire aldri kunne vært vunnet. 1-times-streiken våren 1969, som vi tok initiativet til, omfatta 50000 arbeidere (i tillegg til at mange tusen demonstrerte). Hovedparole: Nei til all moms. Studentstreikene våren 1970, der generalstreiken bl.a. omfatta over 30 000 studenter og elever, hadde "kompensasjon for moms" som hovudparole. Sporveisarbeiderne demonstrerte høsten 1970 under bl.a. parolen "vekk med arbeidsretten". Det er klart at alle disse aksjonene betydde stor framgang for folket og m-l-rørsla. Hvem hadde tjent på om vi hadde tatt Baude-gruppas standpunkt og ikke mobilisert folk på disse parolene? Borgerskapet!

Parolen TJEN FOLKET. Baude-gruppa hevder at TJEN FOLKET-parolen bare gjelder under proletariatets diktatur, ikke i et kapitalistisk land som Sverige. Forakten for parolen er uttrykt i karikaturen av ledende KFML-ere som hjelper ei gammel dame inn i bilen mens de holder opp denne parolen, og i uttrykket "speidergutt-sosialisme". Så vidt vi forstår, påstår Baude-gruppa at TJEN FOLKET-parolen under kapitalismen på en eller annen måte står i motstrid til det å gå inn for klassekamp, å ta utgangspunkt i folkets velferd beskrives som å "senke seg til sosialarbeiderens nivå"!

Vi meiner at TJEN FOLKET-parolen og Maos artikkel med dette navnet gjelder for oss under kapitalismen også. Artikkelen er med i den viktigste delen av grunnsirkelen, som går på klassestandpunktet, og spørsmålet om å tjene folkets interesser eller tjene sine egne interesser er et av de viktigste under spørsmålet om kadervurderinger. Og der er vi i godt selskap: hele m-l-bevegelsen i den vestlige verden bruker denne parolen.

Holdninga til småborgerskapet. Baude-gruppa slår det arbeidende småborgerskapet - småbønder, fiskere, småhandlende osv. - i hartkorn med storborgerskapet og beskriver det som reaksjonært. De hevder f. eks. at småbøndenes og landsbygdas småborgerskaps motstand mot avfolkinga er "reaksjonær", fordi de "ønsker seg tilbake til den før-kapitalistiske perioden". I EEC-spørsmålet går de inn for at man bare skal ta opp arbeiderklassens interessekrav, og ikke småborgerskapets.

Vi ser det arbeidende småborgerskapet som progressivt, og arbeiderklassens nærmeste allierte - særlig småbrukere, fiskere og arbeidende intellektuelle. I likhet med Lenin støtter vi under kapitalismen småbrukernes kamp for å beholde sin jord mot storbøndene, bankene og staten. Denne kampen knytter dem nærmere til arbeiderklassen mens de er i jordbruket, og gjør at de alt er forberedt på å kjempe sammen med sine nye klassebrødre når de drives over i industrien. Det er klart at opposisjonen mot distriktspolitikken i Norge har tjent den progressive og revolusjonære rørsla og ikke kapitalistene. I EEC-spørsmålet har vi klart sagt fra at arbeiderklassen er den ledende og viktigste klassen i kampen mot EEC. Men vi har også slått fast at det er viktig å mobilisere det arbeidende småborgerskapet. Den revolusjonære norske arbeiderørsla har helt fra tranitterbevegelsens tid gang på gang stått sammen med småbønder og fiskere i kampen, tenk bare på NKPs sterke stilling i Hedmark (arbeidere og skogsbønder) og Finnmark (arbeidere og fiskere) før i tida. Å gå fra denne politikken betyr å berøve arbeiderklassen allierte, dette er i monopolkapitalens interesse.

Den nasjonale og anti-koloniale revolusjonen og kampen mot USA-imperialismen. Baude-gruppa angriper påstanden at "den svenske arbeiderklassen har felles klasseinteresser med det vietnamesiske folket" fordi "folket også omfatter småborgerskapet og det nasjonale borgerskapet, og med dem har den svenske arbeiderklassen bare felles interesser i kampen mot imperialismen" (altså ikke bygginga av sosialismen). Vietnambevegelsen og motstanden mot USA-imperialismen i Sverige må ikke bygge bare på motstand mot imperialismen, men må også ta stilling for den proletariske internasjonalismen, ellers blir den i virkeligheten borgerlig. Vietnambevegelsen skal bare forene de som kan gå inn for den proletariske internasjonalismen.

Dette står klart i strid med Mao Tsetungs tenking. I "Om det nye demokratiet" fra 1940 sier Formann Mao at revolusjonen i et halvkolonialt og halvføydalt land i vår tid tar form av en borgelig-demokratisk revolusjon av en ny type: en anti-imperialistisk revolusjon som resulterer i et diktatur av de revolusjonære klassene under ledelsen av proletariatet, og seinere går over i den sosialistiske revolusjonen. "Derfor bliren slik revolusjon uungåelig en del av den sosialistiske verdensrevolusjonen" (Mao). I følge Mao omfatter de revolusjonære klassene i et slikt land bl.a. det nasjonale borgerskapet, og med sikkerhet småborgerskapet. Bare tenk på de kinesiske bøndene som alltid har utgjort det større flertallet av Kinas befolkning, og som har støttet den kinesiske revolusjonen trofas helt fram til i dag! Påstanden om at bare proletariatet = og altså ikke f.eks. småbøndene - har interesse av sosialisme i et slit land, kan altså ikke forenes med Formann Maos tenking.

Slike påstander er blitt fremmet før: Trotskistene fremmet dem mot Stalin, og blei nedkjempet på det av han. (se J. Stalin, Spørsmål i leninismen, Ny Dag 1952: OM LENINISMENS GRUNNLAG, kapitlet om bondespørsmålet, s.39-48 OKTOBERREVOLUSJONEN OG DE RUSSISKE KOMMUNISTERS TAKTIK: S.80-106. OM SPØRSMÅLENE I LENINISMEN: KAP V11, s.146-155, OM PARTIETS TRE HOVEDPAROLER I BONDESPØRSMÅLET, s. 156-165, osv) I dag blirtesen om den nydemokratiske revolusjonen bekjempet av Castrorevisjonistene i latinamerika og av "Progressive Labour Party" i USA, som også har angrepet Kina p.g.a. grenseforhandlingene med Sovjet. Dette partiet anser både KKP og APA for å være inne på en feilaktig linje.

Kravet om at fronten skal bygge på den proletariske internasjonalismen strider klart mot Formann Maos 20- mai erklæring 1970, der han stiller oppgaven å samle verdens folk til kamp mot USA-imperialismen. Han sier hverken at bare proletariatet skal samle seg eller at folkene skal samle seg på grunnlag av den proletariske internasjonalismen. Han roser tilog med føydalisten Prins Sianhoug, fordi han har tatt riktig stilling mot USA - imperialismen. Er Formann Mao opportunist, ettersom han ikke snakker om proletariatets internasjonalisme, men "bare" om anti-imperialisme i denne viktige programmatisk erklæring for en verdensomspennende front mot USA-imperialismen?

De intellektuelle i KFMLs ledelse, Baude-gruppa angriper KFML-s ledelse fordi flertallet i den er intellektuelle, ogkaller den gruppa i ledelsen som fulgte den for "den prinsippfaste arbeiderminoriteten".

Vi er ikke enig i de prinsippene Baude - gruppa sto fast på. enda mindre kan vi godta at ledende kamerater angripes forde de er intellektuelle. Hovedsaka er om man har rett eller tar feil, ikke om man er bygningsarbeider eller dosent. I prinsippet er det de samme angrepene forskjellige opportunistar har retta mot den norske m-l rørsle og dens leder og organisasjoner. Høyrefolk, DNA, LO-ledelsen, Furubotniker, SF-ledelsen, NKP-ledelsen, Bygstad-gruppa osv. har i tur og orden anklagetoss for å være en klikk studenter som ikke kjente norske arbeidsfolk "aldri har gjort et ærlig arbeidsslag" osv.

Det er riktignok blitt mindre av den kritikken etter at vi ledet streikekampene i 1970.

Arbeiderklassen er den ledende klassen, ikke de intellektuelle. Men hovedsaka for en arbeiderlede er om han sjøl tar et riktig klassestandpunkt. Derfor var advokaten Lenin og den tidl. teologi-studenten Stalin arbeiderklassens menn, mens arbeiderne Tranmel og Gerhartsen tjente monopolkapitalen. Å hevde at en marxist-leninist ikke kan være leder fordi han er advokat er borgelig demagogi.

Angrepene på KFML. Baude-gruppa retter svært voldsomme angrep mot KFML; de kaller KFML "sosialdemokratisk, hevder at KFML er et vedheng til de borgerlige partiene, retter personlige angrep mot KFML-lederne av typen at de er "forrædere" (foruten at Nils Holmberg er en "tøffelt helt hjemme") osv. Fjernsyn og borgerpressen er brukt i angrepene.

Det er synet til både KKP og APA at organisasjoner i vesten som hevder å stå på marxismen-leninismen-mao tsetungs tenkning ikke bør angripe hverandre unødig, eller bruke mesteparten av sin arbeidskraft på å angripe hverandre. I stedet bør tilogmed opportunistiske grupperinger av dette slaget vinnes over ved at de virkelige marxist-leninistene med kraft fører ut sin egen riktige linje, viser i praksis at det fører fram, trekker ærlige medlemmer i slike organisasjoner med i felles kamp osv. Et godt eksempel på dette er svensk KFMLs holdning til en organisasjon som utgikk fra det revisjonistiske VUF: "marxist-leninistiska Kampforbundet" (MLK). For oss ser det ut som om Baude-gruppa, etter at den har gjennomført en splittelse på et feilaktig grunnlag, og til tross for muligheter til å føre fram sitt syn i KFML, nå angriper KFML med unødig voldsomhet og svært mye krefter, på en måte som strir mot KKP's og APA's syn. KFML må i motsetning til dette sies å ha vært tilbakeholdende, og det er helt klart at Baude-gruppa har fått lov til å bestemme den skarpe kampformen. Vi tror at de fleste både i KFML og i Baude-gruppa ærlig ønsker å arbeide for sosialismen (lik som svært mange mennesker i de reformistiske organisasjonene). Kampformen som Baude-gruppa har valgt, er ikke egnet til å gjøre det lettere for dens medlemmer å bli kvitt feilaktige ideer og forene seg med andre progressive, og er ikke i folkets interesse.

Sammenfatning. Vi ser at Baude-gruppa gjør seg til talsmann for en lang rekke feilaktige standpunkter og handlinger, som strir mot den norske ml-rørslas linje, og som bl.a. særpreges av følgende:

En avvisning av taktikken og uvilje mot å fremme taktiske krav og paroler som kan gjøre det lettere å vinne massene for den revolusjonære linje og utnytte motsigelser hos fienden. Dette er en holdning som strir mot det Dimitrov, Lenin, Stalin og Formann Mao lærer oss og i stedet nærmer seg trotskistiske synspunkter om taktikk.

En avvisende holdning til proletariatets forbundsfeller, som småborgerskapet og småbøndene i de kapitalistiske landa, de revolusjonære klassene utenom proletariatet i de halvkoloniale og halvføydale landa, proletariatets forbundsfeller i kampen mot USA-imperialismen osv. Dette strir mot marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, og armer seg trotskismens og "Progressive Labour Party"s syn på småborgerskapet og kampen mot imperialismen.

En voldsom fiendtlighet i kampen mot KFML som ikke svarer til Formann Maos lære om løsningen av motsigelser i folket, men som i for nærmer seg de angrepene borgerskapet og revisjonistene retter mot marxist-leninistene i Norge.

De er opplagt at på mange viktige vendepunkter i den norske ml-bevegelsens historie, hadde vi fått nederlag i stedet for seier hvis vi hadde gått fra vår egen riktige linje og isteden fulgt Baude-gruppas ultra-"venstre"-linje. Det er derfor klart at vi må

(Litteratur: Lenin: "Radikalismen - kommunismens barnesykdom."
Stalin: Utvalgte stykker fra SPØRSMÅL I LENINISMEN. Dimitrov: Om enhetsfrontens og folkefrontens problemer, særlig talen på KOMINTERN-kongressen i 1935. Mao: Om det nye demokratiet. 20.mai-erklæringa.)

Baude-gruppas innblanding i Norge.

Helt fra i sommer har Baude-gruppa forsøkt først å trekke den norske ml-rørsla inn på sin side i kampene i Sverige, og seinere å blande seg inn i den norske ml-rørsla og skaffe støtte for sitt syn. Vi har en lang rekke eksempler på dette og kan dokumentere det nøye. Her bare noen få tilfeller.

Før, rundt og etter bruddet kom det store bestillinger på norsk materiell fra Sverige. Flere av brevene roste den norske ml-bevegelsen, samtidig som KFML ble angrepet.

Rett før bruddet skulle det holdes en studentkonferanse i Gøteborg. Det daværende Clartéstyret i Gøteborg sendte et brev til SUF(m-l) med en rekke spørsmål, som sluttet med at man sa at de nå arbeidet med å bygge opp en linje i strid med Clartéledelsens, og derfor oppfordret oss til å holde tett. SUF(m-l) svarte at vi ikke kunne blande oss inn i andre bevegelsers indre forhold, og sa at Clarté sikkert kunne finne framgang ved å gå inn i drøftinger etter parolen "enhet-kamp-enhet".

Rett etter bruddet tok en gruppe fra Gøteborg kontakt med SUF(m-l) og ba om et møte i Oslo, uten å fortelle at man nettopp hadde brutt med KFML. Da SUF(m-l)s au fikk greie på dette, måtte AU sjølsagt avvise en slik uredelig manøver for å få oss til å ta side.

Etter at nyhetene om bruddet hadde spredd seg i Norge (bl.a. gjennom Baudes voldsomme angrep mot KFML i svensk TV) og skapt en del forvirring, og da det også var tydelig at Baude-gruppa hevda at ml-rørsla her støtta deres linje, bragte Klassekampen et kort intervju med Nils Holmberg.

Baude-gruppa svarte på det med et brev til Klassekampen, der artikkelen angripes og det settes fram en usann påstand om at SUF(m-l)s sentralkomite har nektet å motta dens dokumenter. En lokalavdeling som hadde bestilt 80 KK, sendte 50 tilbake, sammen med et rasende brev der man utnevnte den norske ml-rørsla til "revisjonister". En rask forandring på grunnlag av en liten artikkel!

Seinere tok folk fra Baude-gruppa kontakt med et lokallag og forsøkte å få det til å angripe Klassekampen (se rapport). Seinere har vi bl.a. fått meldinger som tyder på at Baude-gruppa forsøker å verve enkeltpersoner i Norge for å angripe KFML og propagandere for dens linje, og bl.a. aktivt selge "KLASSKAMPEN".

KFML har ikke på noen tilsvarende måte forsøkt å dra oss inn i kampene i Sverige, ba oss ikke om noe spesielt møte rett etter bruddet, oppfordret oss ikke til å lage støtteerklæring o.l.

D Den norske ml-rørsla har heller ikke forsøkt å utnytte sine mange kontakter i Gøteborg til å føre fram vårt syn på Baude-gruppas feil.

Baude-gruppas framtid er ikke lys. Den har mange standpunkter som strider mot Mao Tsetungs tenkning og virkeligheten, og den må derfor nødvendigvis få kraftige tilbakeslag. Flertallet i gruppa ønsker sikkert ikke bevisst å stå på en ultra-"venstre"-linje. Det er derfor mulig at de tilmed vil endre syn og gå fra sine feilaktige synspunkter. Vi norske marxist-leninister skal ikke gjøre veien tilbake til et riktig, revolusjonært standpunkt vanskeligere med unødige angrep, for på den måten å gi ledelsen påskudd til å skjerpe motsigelsen mellom ærlige medlemmer og oss. Motsigelsen mellom Baude-gruppa og den revolusjonære rørsla er et svensk

spørsmål, som våre svenske kamerater sjøl får løse.

Men når denne gruppa tydelig prøver å blande seg inn i den norske ml-rørslas indre forhold, er det vår rett og plikt å avvise dens feilaktige, skadelige og selvmorderiske ideer. Vi vil slå det tilbake som vi slår tilbake andre angrep på vår linje, vår enhet og vår ledelse.

Vi oppfordrer alle kamerater til å sette seg inn i rapporten fra lokallaget og det andre materialet som vi legger ved her, og klart ta stilling mot Baude-gruppas feilaktige linje. Vi oppfordrer alle kamerater til straks å angripe forsøk på å spre denne feilaktige linja i Norge, mobilisere medlemmer og sympatisører mot det og gi beskjed til høyere organer.

Slutt opp om marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning!

Enhet rundt SUF(m-l)s riktige linje!

Enhet rundt Sentralkomiteen!

Mer litteratur: KFMLs informasjonsbulletiner vil bli sendt i et eks. til hvert lag og gruppe.

Der mer er nødvendig kan det bestilles fra Sverige fra disse adressene:

Baude-gruppas teoretiske tidsskrift KLASSKAMPEN er trykt opp med kommentarer av KFML og kan bestilles fra:

Kan også lese Gnistan, MF og Clarté, adresser i KLASSEKAMPEN.

Rapport fra en lokalavdeling om besøk fra representant for Baude-gruppa.

I mai i år blei vi via sentrale organer satt i kontakt med en kamrat fra en by i Sverige. Han var medlem av Göteborgavdelingen i KFML. På et møte med kameraten diskuterte vi de forskjellige mulighetene for samarbeid oss i mellom. Vi la særlig stor vekt på arbeidet med å opprette symp-grupper der med utgangspunkt i at kameraten var lærer. I tillegg pekte vi på at næringslivet i de to byene utvikler seg på en sann måte at regionalt samarbeid om undersøkelser kunne være naturlig, f. eks. forurensinga av .. Den svenske kameraten var ikke særlig interessert i å diskutere dette, men prata mye om at vi skulle sende folk til å lage en militant demonstrasjon i forbindelse med ambassador Hollands besøk i byen der. Vi vurderte det da sann at det var liten nytte i å bygge ut kontakten videre og har ikke siden vært i kontakt med kameraten.

Fredag 11. desember satte kameraten segi kontakt med oss pr. telefon og ønska å "gjøre rede for meningsdivergensene i KFML, samt skaffe seg rede på meningsdivergensene i Norge med utgangspunkt i Klassekampens dreining i EEC-spørsmålet." Vi avtalte da møte med dem søndag 13. desember. Fra vår side møtte to kamerater, hvorav en fra styret. En tredje kamerat deltok på den siste delen av møtet.

Det kom to stykker fra Sverige. De presenterte seg som medlemmer av h.v.s. "Clarte (ml) og KFML (r)" De ga uttrykk for beklagelse over at m-l-bevegelsen i Norge gjennom intervjuet med kamerat Nils Holmberg i Klassekampen for det første hadde tatt standpunkt for en av sidene i kampen i Sverige og for det andre for den gale sida, altså for "høyreopportunistene."

De brukte konsekvent betegnelsene høyreopportunist eller KFML(s), mens vi refererte til dem som "dere".

Med utgangspunkt i intervjuet i Klassekampen fyrte de løs en salve av eksempler på aksjoner de hadde leda og støtta, for på den måten å dokumentere at de hadde respekt for dagskravet, osv. De ga også uttrykk for at de var sterkere enn hevda i Klassekampen, og at de vokste raskt i styrke, men at KFML på alle måter forsøkte å sabotere spredninga av matriellet deres og stilte seg negativt til all diskusjon. På dette tidspunktet blei vi presentert for diverse av deres publikasjoner. Som svar på dette skjøt vi inn at vår mulighet for å diskutere og ta standpunkt i disse konkrete sakene var svært liten, det eneste vi kjente til var Gnistan og Klassekampens artikkel. Vi lovte å lese matriellet deres, men pekte på at sjøl om det skulle vært foretatt høyrefeil i KFML er det ingen grunn til å svare på disse ved å gli over til venstreopportuniste. Vi foreslo at den videre debatten måtte dreie seg om typiske tilfeller som var lette og parallele til norske forhold. Med utgangspunkt i dette forslaget diskuterte vi en lang rekke tilfeller.

1. Faglig politikk.

De la fram sitt syn på gruvearbeiderstreiken, at Raftatalo burde ha vært renska ut av streikeledelsen og at KFML hadde gjort feil i å støtte politistreiken. Vi kjente ikke til KFML's oppsummering av gruvearbeiderstreiken, men mente allment, med utgangspunkt i et nr. av B.G.s "Proletären" at streikende arbeidere neppe er tjent med å få oppgitt a alle personalia i et eksternt organ. Videre pekte vi på at det i enhver sak må tas utgangspunkt i massenes tredeling. Dette betyr f.eks. at man skiller mellom m-l-propaganda, rødfrontprop., antikapitalistisk prop. alt ettersom hvem man henvender seg til. Vi brukte her eksempler fra sporveisstreiken og studentkampene i vår. Svenskene forsto ikke problematikken om massenes tredeling. De hevda at nettopp her hadde KFML "avslørt seg grundigst" gjennom å lansere en tredje ideologi. Før vi gikk inn på å diskutere dette slo vi kort fast at vi mente en streik kunne være vellykka uten at den sosialistiske revolusjonen blei nevnt i paroleform. På dette punktet blei vi uenige.

2. Den tredje ideologi

Svenskene (vi hadde nå slutta å kalle dem kamerater) hevda at Bo Gustafson hadde lansert en antikapitalistisk og anti-imperialistisk ideologi som var heva over klassene. Vi gjorde raskt rede for hva vi mente. En analyse må være marxistisk-leninistisk for å være riktig. Marxisme-leninisme er arbeiderklassens ideologi. Å erkjenne dette er å oppnå en høy grad av bevissthet. Det finnes altså flere bevissthetsnivåer. Noen kan akseptere analysen så langt at monopolkapitalen er fienden, videre at arbeiderklassen står mot monopolkapitalen som den sterkeste av alle krefter i folket, at kamp er nødvendig, at et kommunistisk parti er nødvendig, etc. Graden av bevissthetsnivå, antikapitalistisk, revolusjonært eller kommunistisk, bestemmes av hvor langt en kan følge analysen. Det er altså ikke snakk om en tredje ideologi, men å ta omsyn til at en befinner seg på forskjellige nivå til forskjellige tider. Vi ekspliserte dette ved å trekke inn forholdet mellom m-l-bevegelsen, Rød Front, FSF, osv. Svenskene forsto ikke problematikken, men mente dette var å beskjære den proletære ideologien og å gå konføsjoner til borgerskapet. Vi pekte på at ei slik holdning ville gjøre frontarbeid og massearbeid vanskelig. På dette punktet ble vi uenige.

3. Valget i Sverige og forholdet til dagskrava

Svenskene tok utgangspunkt i et skriv de hadde fått fra KFML under valgkampen. Skrivet inneholdt forslag til saker som kunne taes opp under kommunevalget. De mente at slik dette lvar fremstilt kunne det ikke brukes, f.eks. i en løpeseddel. Det sa vi oss enige i, men trodde ikke at KFML hadde ment annet enn at disse forslagene til paroler skulle bearbeides videre og settes inn i en propagandistisk sammenheng. Vi pekte på at det er nettopp gjennom å peke på sammenhengen mellom de kortsiktige og langsiktige krava at kommunistene kan vinne støtte. Svenskene repliserte at et krav som f.eks. "bort med mosen" er illusjonistisk fordi det ikke kan realiseres under kapitalismen. Vi mente våre erfaringer i Norge viser at en slik parole kan være gunstig. Vi summerte at om en går inn i en valgkamp må en ta den alvorlig og foreta konkrete analyser. På dette punktet ble vi uenige.

4. Forholdet til DFFG

Svenskene presenterte med stolthet sin parole overfor DFFG: "Alle erlige anti-imperialister bør stemme KFML". De mente at DFFG måtte stå fast at de sto på den proletære internasjonals grunn. De mente aksjoner med et mer begrensa innhold ikke tjener folket. Med utgangspunkt i norskse erfaringer slo vi fast at det anti-imperialistiske arbeidet i så fall like godt kunne være organisert som et undeutvalg av den kommunistiske organisasjonen. På dette punktet ble vi uenige.

5. Meningsdivergenser i Norge

Svenskene hadde lagt merke til ei "høyredreining" i vårt forhold til Folkebevegelsen. Vi gjorde rede for årsaken til omvurderinga uten at svenskene blei overbevist. Vidre hengte de seg opp i parolen om nasjonalt sjølstende og mente denne parolen var gal. De mente at for arbeiderklassen er det likegyldig hva slags pass kapitalistene har.

Vi gjorde klart følgende:

1. Parolen er ikke den viktigste for EEC arbeidet vårt.
2. Nasjonalt sjølstende betyr ikke det samme for arbeiderklassen som for monopolkapitalen.
3. Vi har slått fast at arbeiderklassen skal være i ledelsen av kampen.

Vi konkretiserte dette ved å peke på at fiskerne ville bli ramma av ei oppheving av fiskerigrensa og bøndene når subsidiene bortfaller. At dette i siste instans ville ramma arbeiderklassen gjennom økte matvarepriser og større press på tettstedene. Svenskene skjønnte ikke eller var ikke villige til å diskutere på dette grunnlaget. De mente at klasser og grupper som ville kjempe mot medlemskap i EEC måtte gjøre det på grunnlag av arbeiderklassens paroler. De hevdet at å ta opp krav og paroler på bakgrunn av fiskernes og bøndenes interesser er KLASSESAMARBEID.

Vi pekte på at formann Mao har utmerkede erfaringer med den slags samarbeid. Vi forsøkte igjen å presisere overfor dem at vi så ei mobilisering av arbeiderklassen som den viktigste oppgava i EEC-spørsmålet. (Jfr. dyrtidsproblematikken) Vi understreket imidlertid også at arbeiderklassen må søke å alliere seg med alle lag og grupper ~~ni~~ folket i kampen mot EEC.

Dette er frontarbeid, ikke ~~kl~~assesamarbeid. Svenskene mente at dette å besudle den proletære ideologien. De kom stadig tilbake til den nasjonale parolen. Vi forsøkte å konkretisere igjen: Så lenge fiskerigrensa er nasjonal, kan vi skyte på tyske trålere. I EEC ville tyskerne være likeberättiga med nordmennene. En av svenkene repliserte at dette da beviste nødvendigheten av å bygge opp en folkearme' (!!!) Svenskene kritiserte oss fordi vi oppholdt oss for mye ved problema til småborgerlige lag, fordi disse likevel ville bli likvidert under sosialismen.

På dette tidspunktet i debatten begynte avstanden mellom oss å bli stor. Svenskene la stadig for dagen manglende forståelse for frontarbeid.

6. demokratisk sentralisme.

Svenskene var nå ikke særlig oppmuntra, men regna med at vi hadde lest deres materiell ville komme på linje med dem. De uttrykte da ønske om at vi skulle skrive kritikk i form av en resolusjon fra lokalavdelingen til Klassekampen med utgangspunkt i følgende:

1. ~~Klasse~~kampen har skrevet for lite om svenske forhold.
2. Klassekampen har bare referert den ene av sidene.
3. Klassekampen har referert den gale sida.

Vi undersøkte at vi ikke ville ta opp saka i lokalavdelinga før vi hadde konsultert høyere organer, og at under ingen omstendigheter ville bidra til å skape en diskusjon i Norge om dette på en slik måte at den i form og innhold

1. kunne oppfattes som støtte til B gruppa.
2. kunne trekke kreftene vekk fra mer prioritert arbeid.

Svenskene la da fram et underlig syn på demokratisk sentralismen: dem. sentr. impliserer enighet, om ikke enighet finnes blir det tvang, og vedtaka kan brytes.

Vi pekte på at dem. sentr. er arbeiderklassens organisasjonsform, spontant i forbindelse med streiker, i vedtektsform i et kom. parti. Dem. sentr. innebærer tvang overfor mindretallet i enkelte tilfeller, også i et kom. parti

Vi forsøkte å utvikle dette videre, men svenskene ville heller "diskutere politikk"

7. Avlutning

Diskusjonen ebba noe ut. Svenskene forsøkte å få oppgitt flere kontakter i distrikte. Dette kunne vi ikke hjelpe dem med. De antydte at de muligens kunne komme tilbake. Vi diskuterte raskt hva vi måtte gjøre. Resultat: Øyeblikkelig muntlig rapport til sentrale organer.

Formål:

1. gi informasjon
2. Få ekstra våpning (vi har forsåvidt følt behovet for ei grundigere klargjøring enn den som blei gitt i K.K.)

Tirsdag ble muntlig rapport avgitt til sentrale kamerater. Styret i lokalavdelinga har diskutert saka nøye og er godt forberedt dersom vi igjen skulle bli oppsøkt.

Hele lokalavdelingen innformes i et møte over nyttår. Dette i samsvar med dir. fra sentrale kamerater.

Med hilsen
Styret i lokalavdelinga.

- Med hilsen
styret i lokalavdelinga.

Med hilsen
Styret i lokalavdelinga.

BREV TILL AU, från Jan T, medlem i f d gbg-styrelsen:

Göteborg den 19/10-70

Till KFVL:s AU

Kamrater, det var oss och avdelningens medlemmar ett stort nöje, att som på vårt senaste avdelningsmöte få se och höra docent Gustafssons, adjunkt Lundgrens och doktor Mattis politiska taskspelarkonster. Många medlemmar har vittnat om att de inte haft så roligt sedan de som barn sett de roliga bröderna Marx på film. Vi förstår nu att AU-medlemmarna inte har den store revolutionären Karl Marx teorier som grund för sitt handlande, utan att de i stället försöker härma de roliga bröderna Marx.

Det ajournerade medlemsmötet återupptas onsdagen den 21/10 kl. 19.00 i Folkets Hus, B-salen.

Vi väddar till AU, att till detta möte sända ner de övriga AU-medlemmarna på det att dessa kamrater skall bidra till underhållningen på mötet och höja den till den nivå som de ovan nämnda kamraterna lyckades med. Det har kommit till vår kännedom att förre AU-ledamoten Åsa Hallström nu befinner sig i Stockholm. Vi anser att det kunde vara skojigt om även hon kunde komma till mötet, då ryktet nått oss att hon kan ackompanjera er på flöjt.

Kamrathälsningar

För det proletära centrals styrelse
enl. uppdrag

Jan T

"AU:s ömkan för 'massornas välfärd' tar sig rent naiva former."
(sid 32 i den av f d gbg-styrelsen utgivna "Klasskampen". I nästa nr av informationsbulletinen tas denna upp till granskning)

Tom side